17/01/2020

“Κάθε νύχτα ένα ουράνιο φως έλαμπε στο κεφάλι του”

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Γεώργιος ο Νέος εξ Ιωαννίνων, τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησίας μας στις 17 Ιανουαρίου. Η Κάρα και το μεγαλύτερο μέρος των Λειψάνων του Αγίου βρίσκονται στον ομώνυμο Ναό Ιωαννίνων.

Ο Άγιος Γεώργιος γεννήθηκε το 1808 μ.Χ. στο χωριό Τζούρχλι (ή Τζούραλη) της επαρχίας Γρεβενών (σήμερα φέρει την ονομασία Άγιος Γεώργιος), από γονείς φτωχούς γεωργούς, τον Κωνσταντίνο και τη Βασίλω. Ο Γεώργιος, επειδή οι γονείς του ήταν φτωχοί, παρέμεινε αγράμματος. Ορφάνεψε σε παιδική ηλικία και πήγε στα Ιωάννινα, όπου έγινε Ιπποκόμος του Χατζή Αβδουλά, αξιωματικού του Ιμίν πασά, στον οποίο και παρέμεινε για οκτώ χρόνια.

Κατά τον Οκτώβριο του 1836 μ.Χ. συκοφαντήθηκε από εχθρούς του Τούρκους, ότι δήθεν, προηγουμένως εξισλαμίστηκε και κατόπιν επανήλθε στη χριστιανική θρησκεία. Μπροστά στον κριτή ο Γεώργιος απολογήθηκε με θάρρος και απέδειξε ότι ποτέ δεν έγινε αρνησίθρησκος. Έτσι, αφού βρέθηκε και απερίτμητος τον άφησαν ελεύθερο.

Αργότερα πήρε σύζυγο ονόματι Ελένη και στις 30 Δεκεμβρίου του 1837 μ.Χ. γεννήθηκε το παιδί τους, που 8 μέρες μετά, στις 7 Ιανουαρίου, εορτή του Προδρόμου, βαπτίστηκε και, λόγω της ημέρας, έλαβε το όνομα Ιωάννης.

Στην συνέχεια, ο Γεώργιος, προσλήφθηκε Ιπποκόμος του μουσελίμη Φιλιατών και πήγε στην πόλη αυτή. Κατόπιν με άδεια του αφέντη του, ήλθε στα Ιωάννινα για δικές του υποθέσεις, όπου την 12η Ιανουαρίου 1838 μ.Χ., ημέρα Τετάρτη, κάποιος Οθωμανός τον συκοφάντησε ότι δήθεν ήταν προηγουμένως Τούρκος και ξανάγινε χριστιανός. Έτσι συνελήφθη, φυλακίστηκε και με τη βία οι Τούρκοι προσπαθούσαν να τον αλλαξοπιστήσουν. Ο Γεώργιος όμως, παρέμεινε αμετάπειστος, ομολογώντας τον Χριστό. Μάταια λαός και κλήρος προσπαθούσαν να τον πείσουν να δραπετεύσει από τη φυλακή. Αυτός επέμενε να μαρτυρήσει για τον Χριστό. Τρεις φορές που οδηγήθηκε στον κριτή, συνεχώς ομολογούσε την πίστη του.

Έτσι τη Δευτέρα 17 Ιανουαρίου 1838 μ.Χ., ο Γεώργιος απαγχονίστηκε στην αγορά. Τρεις ημέρες έμεινε κρεμασμένος στην αγχόνη και στο διάστημα αυτό κάθε βράδυ ένα ουράνιο φως έλαμπε στο κεφάλι του. Από την ώρα δε εκείνη ένας καταιγισμός θαυμάτων πλημμύρισε την πόλη. Πλήθος παραλύτων και πασχόντων από ποικίλες ασθένειες προστρέχοντας στον άγιο λάμβαναν τη θεραπεία τους. Ακόμη και «μια Τούρκα (Τουρκάλα) άρπαξε την κάλτσα από το πόδι του αγίου και έτρεξεν εις μίαν άρρωστη Τούρκα, ήτις εθεραπεύθη αμέσως». Γι’ αυτό και στις εικόνες ο άγιος εικονίζεται κρεμασμένος και φορώντας κάλτσα μόνο στο ένα πόδι, η πρώτη μάλιστα εικόνα του φιλοτεχνήθηκε 13 μόλις ημέρες μετά το μαρτύριό του. Έπειτα, το λείψανο του, δωρήθηκε από τον Μουσταφά πασά στον Μητροπολίτη Ιωαννίνων Ιωακείμ και τάφηκε με τιμές δίπλα στο ιερό Βήμα του Μητροπολιτικού ναού του Αγίου Αθανασίου.

Την 26η Οκτωβρίου 1971 μ.Χ. έγινε η ανακομιδή των Ιερών λειψάνων του Αγίου, στο ναό που έφερε το όνομα του και κτίστηκε στον τόπο που πριν ήταν το σπίτι του. Ο Άγιος τιμάται και στην Κέρκυρα στην «Παναγία των ξένων», όπου εικονίζεται ως νεαρός φουστανελοφόρος.